

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 2011 r.

w sprawie określenia zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, w wyrobiskach których do prowadzenia w nich robót stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Prawo geologiczne i górnicze

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się zlikwidowane podziemne zakłady górnicze, w wyrobiskach których do prowadzenia w nich robót stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze:

- 1) kopalnia soli „Bochnia” w Bochni;
- 2) kopalnia soli „Wieliczka” w Wieliczce;
- 3) kopalnia węgla kamiennego „Guido” w Zabrze.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

WYŻSZY URZĄD GÓRNICZY
DEPARTAMENT PRAWNY

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

25 lipca 2011 r.
Dyrektor
Departamentu Prawnego
Przemysław Grzesiok
Przemysław GRZESIOK

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

UZASADNIENIE

Jedną z zmian w porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym, przewidzianych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr ..., poz. ...), dotyczy objęcia rygorami Prawa geologicznego i górniczego działalności niemieszczącej się w zakresie wyznaczonym przez to prawo w art. 1. Jeżeli wewnątrz skorupy ziemskiej jest wykorzystywane w innych celach (np. doświadczalnych, związanych z ochroną zabytków, turystycznych, uzdrowiskowych), w drodze takich samych bądź zbliżonych metod, jakie są stosowane przy wydobywaniu kopalin, automatycznie pojawia się problem zapewnienia szeroko pojmowanego bezpieczeństwa (np. środowiska czy osób zaangażowanych w taką działalność itp.). Zbliżone są bowiem zagrożenia związane z wykonywaniem takiej działalności (np. wodne, gazowe, pyłowe, związane z funkcjonowaniem maszyn, urządzeń, pożarowe). Oznacza to potrzebę zapobiegania im za pomocą takich samych bądź co najmniej zbliżonych metod, które są stosowane w związku z wydobywaniem kopalin ze złóż. Wymagania w zakresie szeroko pojętego bezpieczeństwa nie powinny bowiem ulegać zróżnicowaniu ze względu na cel prowadzonej działalności, lecz ze względu na rodzaj zagrożeń. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze rozstrzygnięto, że jej przepisy, z wyjątkiem działu III (Koncesje), stosuje się odpowiednio m.in. do robót prowadzonych w wyrobiskach zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 2 tej ustawy, w celach innych niż nią określone, w szczególności turystycznych, leczniczych i rekreacyjnych.

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze. Na mocy powołanych przepisów minister właściwy do spraw środowiska został upoważniony do określenia w drodze rozporządzenia zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, kierując się warunkami naturalnymi i technicznymi występującymi w tych zakładach, a także potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa oraz ochrony zdrowia i życia osób w nich przebywających.

Projektowane rozporządzenie będzie stanowiło merytoryczny „odpowiednik” niektórych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie objęcia przepisami Prawa geologicznego i górniczego prowadzenia określonych robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej (Dz. U. Nr 62, poz. 561, z 2004 r. Nr 47, poz. 450, z 2006 r. Nr 147, poz. 1065, z 2007 r. Nr 243, poz. 1781 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 40), dotyczącego objęcia niektórych robót podziemnych prowadzonych z zastosowaniem techniki górniczej przepisami Prawa geologicznego i górniczego: o budowie obiektów zakładu górniczego, o ruchu zakładu górniczego, o likwidacji zakładu, o odpowiedzialności za szkody, o organach nadzoru górniczego oraz karnymi. Do robót tych należą roboty wykonywane:

- 1) w celach naukowo-badawczych lub doświadczalnych w Kopalni Doświadczalnej „Barbara” w Mikołowie;
- 2) w celu ochrony zabytków w kopalniach soli „Bochnia” w Bochni i „Wieliczka” w Wieliczce, w Zabytkowej Kopalni Węgla Kamiennego „Guido” w Zabrze, w Kopalni Zabytkowej — Muzeum w Tarnowskich Górach oraz w Kopalni Zabytkowej Górnictwa Kruszcowego w Olkuszu Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolesław” S.A. w Bukowni;
- 3) w celu budowy lub utrzymania podziemnego sanatorium w kopalniach soli „Bochnia” w Bochni, „Wieliczka” w Wieliczce;
- 4) w celu likwidacji wyrobisk podziemnych w byłych lub zlikwidowanych podziemnych zakładach górniczych oraz w kopalniach doświadczalnych;
- 5) w celu budowy, przebudowy, rozbudowy, utrzymywania lub likwidacji systemów odwadniania w byłych lub zlikwidowanych podziemnych zakładach górniczych;
- 6) w celu budowy:
 - a) szybkiej kolei miejskiej (metra) w Warszawie,
 - b) tuneli drogowych w ciągu III obwodnicy w Krakowie.

Wspomniane przepisy Prawa geologicznego i górniczego, oraz przepisy w zakresie użytkowania górniczego stosuje się także do prowadzenia robót podziemnych, z zastosowaniem techniki górniczej, wykonywanych w celu ochrony, zabezpieczenia oraz udostępnienia turystycznego zabytków w Głównej Kluczowej Sztolni Dziedzicznej w Zabrze oraz w połączonych z nią podziemnych wyrobiskach górniczych.

Większość regulacji tego aktu została jednak przeniesiona wprost do ustawy, przewidując odpowiednie stosowanie, poza materiały projektowanego rozporządzenia oraz likwidacją obiektów, urządzeń oraz instalacji w nim wymienionych, przepisów nowej ustawy do:

- 1) budowy, rozbudowy oraz utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych;
- 2) robót podziemnych prowadzonych w celach naukowych, badawczych, doświadczalnych i szkoleniowych na potrzeby geologii i górnictwa;
- 3) drażenia tuneli z zastosowaniem techniki górniczej;
- 4) likwidacji obiektów, urządzeń oraz instalacji, o których mowa w pkt 1—3.

Mając na względzie warunki naturalne i techniczne występujące w zlikwidowanych podziemnych zakładach górniczych, a także potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa oraz ochrony zdrowia i życia osób w nich przebywających, przyjęto, że w wykazie powinny znaleźć się następujące zakłady:

- 1) kopalnia soli „Bochnia” w Bochni;
- 2) kopalnia soli „Wieliczka” w Wieliczce;
- 3) kopalnia węgla kamiennego „Guido” w Zabrzu.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że delegacja nie umożliwia umieszczenia w wykazie udostępnionych dla potrzeb np. ruchu turystycznego określonych części czynnych zakładów górniczych. Dlatego konieczne było pominięcie w projekcie Kopalni Zabytkowej Górnictwa Kruszcowego w Olkuszu Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolesław” S.A. w Bukowni.

W wyniku przeprowadzonej analizy, w przedmiotowym wykazie zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, w wyrobiskach których do prowadzenia w nich robót stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Prawo geologiczne i górnicze, nie zostały umieszczone:

- 1) Kopalnia Zabytkowa — Muzeum w Tarnowskich Górach;
- 2) Głównej Kluczowej Sztolnia Dziedziczna w Zabrzu oraz połączone z nią podziemne wyrobiska górnicze.

Nieumieszczenie w przedmiotowym wykazie Kopalni Zabytkowej — Muzeum w Tarnowskich Górach jest zgodne z postulatami zarządzającego tym obiektem Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Tarnogórskiej oraz analizą stanu faktycznego istniejącego w tym obiekcie. Natomiast podstawowym argumentem przemawiającym za pominięciem Głównej Kluczowej Sztolnia Dziedzicznej w Zabrzu oraz połączonych z nią podziemnych wyrobisk górniczych jest fakt, że sztolnia ta nie jest zlikwidowanym podziemnym zakładem górniczym, a jedynie przestrzenią, która służyła m.in. do odwadniania innych zakładów górniczych oraz transportu urobku (zgodnie z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, pozostanie jednak w tym przypadku w mocy zawarta już umowa o ustanowieniu użytkowania górniczego).

Nadto, rozważano ujęcie w projekcie rozporządzenia zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych lub innych obiektów górniczych:

- 1) kopalni węgla kamiennego „Julia” w Wałbrzychu, w zakresie:
 - a) „Lisiej” sztolni,
 - b) szybu „Sobótka”;
- 2) kopalni węgla kamiennego „Królowa Luiza” w Zabrzu, w zakresie:
 - a) sztolni w rejonie szybu „Wilhelmina”,
 - b) szybu „Carnall”;
- 3) kopalni złota w Złotym Stoku;

- 4) sztolni „Czarnego Pstrąga” w Tarnowskich Górach oraz połączonych z nią podziemnych wyrobisk górniczych, w szczególności szybu „Ewa” oraz szybu „Sylwester”;
- 5) Zakładów Przemysłowych R1 w Kowarach, w zakresie:
 - a) sztolni nr 9,
 - b) sztolni nr 19 i 19a;
- 6) szybu „Arnold” w Złotorzy;
- 7) szybu „Louis” w Bolkowie (związanego z działalnością kopalni „Wilhelm”, w której eksploatowano rudy miedzi, arsenu, żelaza, ołowiu oraz srebra).

Uznano jednak, że w tym przypadku nie zachodzą aktualnie przekonywujące przesłanki dla takiego ujęcia (dodatkowo, w przypadku sztolni „Czarnego Pstrąga”, znaczenie miał także fakt odmiennego statusu prawnego, podobnego do Głównej Kluczowej Sztolni Dziedzicznej).

1. Kopalnia soli „Bochnia”

Zabytkowa kopalnia soli „Bochnia” to najstarsza na ziemiach polskich kopalnia, w której rozpoczęto wydobycie soli kamiennej. Jej początki sięgają 1248 r. Po blisko ośmiu wiekach eksploatacji przypomina niezwykle podziemne miasto, z unikalnymi wyrobiskami, kaplicami wykutymi w solnych skałach oraz oryginalnymi rzeźbami i urządzeniami wykorzystywanymi przed wiekami. Kopalnię można zwiedzać pieszo, ale także podziemną kolejką oraz łodziami.

W 2000 r. „Bochnię — kopalnię soli” uznano za pomnik historii.

Roboty prowadzone w kopalni mają na celu utrzymanie jej wyrobisk i urządzeń dla potrzeb prowadzenia ruchu turystycznego, potrzeb leczniczych oraz potrzeb działalności rekreacyjnej.

Kopalnia Soli „Bochnia” w Bochni, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie objęcia przepisami Prawa geologicznego i górniczego prowadzenia określonych robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej, była dotychczas objęta przepisami Prawa geologicznego i górniczego.

2. Kopalnia soli „Wieliczka”

Wielickie złoża solne obejmuje obszar 5,5 km (na linii E-W) o szerokości od 0,5 do 1,5 km (N-S). W ciągu siedmiu wieków zgłębiono w Wieliczce 26 szybów dziennych i 180 szybików łączących poszczególne poziomy. Górniczą eksploatację złoża rozpoczęto na I poziomie (57 m pod ziemią), dochodząc z czasem do poziomu IX (327 m głębokości). Wydrążono 2 350 komór i ponad 240 km chodników. Pomimo występujących zagrożeń (wodne, zawałowe, gazowe), wyrobiska w kopalni wielickiej cechują się trwałością, znacznie większą niż w kopalniach kruszcowych, dzięki temu zachowały się do naszych czasów komory wybrane pod koniec średniowiecza czy w początkach ery nowożytnej. Dla lepszej ochrony najcenniejszych wyrobisk kopalni wydzielono w niej strefę zabytkową. Według stanu z 2004 r. obejmuje ona 218 komór i 190 chodników na poziomach I—V, w tym ponad 20 udostępnionych do zwiedzania w ciągu Trasy Turystycznej (poziom I—III) i 16 w Muzeum Żup Krakowskich (poziom III). Podstawowym celem robót aktualnie prowadzonych pod ziemią jest ochrona substancji zabytkowej. Kopalnia soli w Wieliczce posiada bowiem status zabytku i jest objęta ochroną prawną. W 1976 r. została wpisana do rejestru zabytków krajowych, a w dwa lata później na Pierwszą Światową Listę Dziedzictwa Kulturalnego i Przyrodniczego UNESCO. W 1994 r. „Wieliczkę — kopalnię soli” uznano za pomnik historii.

Roboty prowadzone w kopalni mają na celu utrzymanie jej wyrobisk i urządzeń dla potrzeb prowadzenia ruchu turystycznego, potrzeb leczniczych oraz potrzeb działalności rekreacyjnej.

Kopalnia soli „Wieliczka” w Wieliczce na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie objęcia przepisami Prawa geologicznego i górniczego prowadzenia określonych robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej, była dotychczas objęta przepisami Prawa geologicznego i górniczego.

3. Kopalnia węgla kamiennego „Guido” w Zabrze

Powstanie kopalni „Guido” wiąże się z XIX-wieczną rewolucją przemysłową na Śląsku, a jej nazwa pochodzi od imienia założyciela i właściciela kopalni, która powstała w 1855 r. dla eksploatacji węgla kamiennego na potrzeby huty, również należącej do tego podmiotu.

Po wyeksploatowaniu złóż węgla kopalnię przekształcono w centralny węzeł odwadniania w rejonie. Stracił on jednak na znaczeniu w latach 30-tych XX w., kiedy to kopalnie, którym służył, zaczęły wydobywać węgiel z niżej zalegających pokładów. Od tego czasu kopalnia „Guido” znalazła się na marginesie działalności górniczej, a po II Wojnie Światowej stała się nieczynnym rejonem kopalni „Makoszowy”.

W 1967 r., na bazie zakładu górniczego, została utworzona „Kopalnia Doświadczalna Węgla Kamiennego M-300”, w której były prowadzone doświadczenia eksploatacyjne z maszynami górniczymi, produkowanymi w zakładach KOMAG Gliwice. W 1982 r. na terenie tej kopalni został uruchomiony „Skansen Górniczy Guido”, który w 1996 r. zakończył swoją działalność. Była to wówczas jedyna kopalnia węgla kamiennego udostępniona dla ruchu turystycznego. W 1987 r. Wojewódzki Konserwator Zabytków wpisał stare XIX-wieczne wyrobiska, budynki maszyny wyciągowej i nadszybia do rejestru zabytków. W dniu 16 czerwca 2007 r. „Zabytkowa Kopalnia Węgla Kamiennego Guido” została otwarta dla ruchu turystycznego i działalności rekreacyjnej, a roboty w niej prowadzone mają na celu utrzymanie jej wyrobisk i urządzeń dla potrzeb prowadzenia tego ruchu i tej działalności.

Kopalnia „Guido”, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie objęcia przepisami Prawa geologicznego i górniczego prowadzenia określonych robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej, była dotychczas objęta przepisami Prawa geologicznego i górniczego.

Celowość objęcia wyżej wymienionych zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych przepisami Prawa geologicznego i górniczego znajduje swe uzasadnienie w potrzebie zapewnienia wymagań składających się na szeroko pojmowane bezpieczeństwo — zarówno osób, które zajmować się będą adaptacją i rekonstrukcją, rozpoznawaniem związanych z tym zagrożeń oraz osób w nich przebywających w związku z turystycznym, leczniczym i rekreacyjnym wykorzystywaniem. Występują bądź mogą pojawić się zagrożenia typowe dla występujących w zakładzie górniczym — obrywem skał, wodne, pożarowe itp. Wykonywane tam są lub będą roboty, w szczególności z zastosowaniem techniki górniczej (rozpoznawcze, zabezpieczające, adaptacyjne, wentylacyjne, transportowe itd.). Zapobieganie związanym z nimi zagrożeniom charakterystycznym dla środowiska podziemnego wymaga zastosowania takiego systemu bezpieczeństwa, jaki jest stosowany w zakładzie górniczym. Istnieje obawa, że oparcie się na standardach technicznych określonych w powszechnie obowiązujących wymaganiach bezpieczeństwa będzie w takiej sytuacji stanowczo niewystarczające. Określone wyżej zlikwidowane podziemne zakłady górnicze „zawierają” zresztą typowe wyrobiska górnicze, a do tych ostatnich nie stosuje się Prawa budowlanego.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie równocześnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, tj. z dniem 1 stycznia 2012 r.

Projekt zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622), w celu umożliwienia zgłoszenia, w trybie art. 7 tej ustawy, zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem rozporządzenia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt normatywny

Przepisy zawarte w projekcie rozporządzenia będą oddziaływać na:

- 1) podmioty realizujące zamierzenia wymagające prowadzenia robót związanych z adaptacją i turystycznym, leczniczym lub rekreacyjnym wykorzystaniem zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, o których mowa w przepisach projektu;
- 2) gminy, na których obszarze administracyjnym znajdują się zlikwidowane podziemne zakłady górnicze, o których mowa w przepisach projektu;
- 3) organy nadzoru górniczego, których zakres nadzoru i kontroli zostanie zmodyfikowany.

2. Konsultacje społeczne

Projekt zostanie rozesłany do:

- 1) reprezentatywnych organizacji związkowych oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), tj. do:
 - a) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” — w tym do Komisji Krajowej, Sekretariatu Górnictwa i Energetyki oraz Sekcji Krajowej Geologiczno-Wiertniczej,
 - b) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, w tym do zrzeszonych w tym podmiocie górniczych struktur związkowych: Związku Zawodowego Górników w Polsce, Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce, Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Miedziowego, Związku Zawodowego Pracowników Dołowych, Związku Zawodowego Maszynistów Wyciągowych Kopalń w Polsce, Porozumienia Związków Zawodowych Górnictwa, Związku Zawodowego Pracowników Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla w Polsce „Przeróbka”, Związku Zawodowego Jedności Górniczej, Związku Zawodowego Pracowników Technicznych i Administracji „Dozór” KGHM Polska Miedź S.A., Federacji Związków Zawodowych Górnictwa Węgla Brunatnego, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa,
 - c) Forum Związków Zawodowych, w tym do zrzeszonej w tym podmiocie górniczej struktury związkowej: Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”,
 - d) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
 - f) Business Centre Club — Związku Pracodawców,
 - g) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 2) Komisji Krajowej Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80”;
- 3) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”;
- 4) Związku Zawodowego „Kontra”;
- 5) Marszałków Województw;
- 6) Stowarzyszenia Gmin Górniczych w Polsce;
- 7) Związku Gmin Zagłębia Miedziowego;
- 8) Forum Przemysłu Wydobywczego;
- 9) Porozumienia Pracodawców Przemysłu Wydobywczego (Związku Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego);
- 10) Związku Pracodawców Polska Miedź;

- 11) Polskiego Stowarzyszenia Górnictwa Solnego;
- 12) Związku Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego;
- 13) Polskiego Związku Producentów Kruszyw;
- 14) Stowarzyszenia Kopalń Odkrywkowych;
- 15) Stowarzyszenia Producentów Cementu;
- 16) Regionalnego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Wydobywających Kopaliny Pospolite;
- 17) Stowarzyszenia Kierowników Ruchu Zakładów Górniczych;
- 18) Krajowego Związku Pracodawców Branży Geologicznej;
- 19) Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie;
- 20) Politechniki Śląskiej;
- 21) Politechniki Wrocławskiej;
- 22) Uniwersytetu Śląskiego — Wydziału Nauk o Ziemi;
- 23) Głównego Instytutu Górnictwa;
- 24) Polskiej Akademii Nauk — Instytutu Geofizyki oraz Instytutu Mechaniki Górnotworu;
- 25) Centralnego Instytutu Ochrony Pracy — Państwowego Instytutu Badawczego;
- 26) Państwowego Instytutu Geologicznego — Państwowego Instytutu Badawczego;
- 27) Instytutu Nafty i Gazu;
- 28) Instytutu Techniki Górniczej KOMAG;
- 29) Instytutu Techniki Innowacyjnych EMAG;
- 30) „Poltegor-Instytut” Instytutu Górnictwa Odkrywkowego;
- 31) Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego;
- 32) podmiotów zawodowo trudniących się wykonywaniem czynności w zakresie ratownictwa górniczego oraz innych jednostek ratownictwa górniczego: Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A. w Bytomiu, Jednostki Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Lubinie, Ratowniczej Stacji Górnictwa Otworowego w Krakowie (Oddziału Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A.) oraz Jednostki Ratownictwa Górniczego sp. z o.o. w Tarnobrzegu;
- 33) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 34) Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej;
- 35) Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa;
- 36) Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego;
- 37) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP;
- 38) Stowarzyszenia Geodetów Polskich;
- 39) Polskiego Towarzystwa Geologicznego;
- 40) Naczelnej Organizacji Technicznej;
- 41) Bractwa Gwarków Związku Górnos Śląskiego;
- 42) Polskiej Izby Gospodarczej „Ekorozwój”;
- 43) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
- 44) Stowarzyszenia Podziemne Trasy Turystyczne Polski;
- 45) podmiotów, obecnie zarządzających przestrzeniami po zlikwidowanych podziemnych zakładach górniczych, o których mowa w przepisach projektu:

- a) Kopalni Soli „Wieliczka” Trasa Turystyczna w Wielicze,
 - b) Uzdrowiska Kopalnia Soli Bochnia w Bochni,
 - c) Zabytkowej Kopalni Węgla Kamiennego „Guido” w Zabrze;
- 46) niektórych podmiotów, obecnie zarządzających przestrzeniami po zlikwidowanych podziemnych zakładach górniczych:
- a) Kopalni Kowarskich,
 - b) Kopalni Złota w Złotym Stoku,
 - c) Parku Wielokulturowego Stara Kopalnia w Wałbrzychu,
 - d) Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze,
 - e) Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Tarnogórskiej w Tarnowskich Górach,
 - f) Sztolni Kowary — Podziemna Trasa Turystyczna w Kowarach;
- 47) organów gmin, na których obszarze administracyjnym znajdują się zlikwidowane podziemne zakłady górnicze, o których mowa w przepisach projektu:
- a) Burmistrza Miasta Bochnia,
 - b) Burmistrza Miasta Wieliczka,
 - c) Prezydenta Miasta Zabrze;
- 48) niektórych organów gmin, na których obszarze administracyjnym znajdują się zlikwidowane podziemne zakłady górnicze:
- a) Burmistrza Miasta Bolków,
 - b) Burmistrza Miasta Kowary,
 - c) Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry,
 - d) Burmistrza Miasta Złoty Stok,
 - e) Burmistrza Miasta Złoty Stok,
 - f) Prezydenta Miasta Wałbrzych.

Ponadto, stosownie do art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 90, poz. 759), projekt zostanie skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Omówienie wyników konsultacji społecznych zostanie dokonane w wersji projektu kierowanej do uzgodnień międzyresortowych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Obowiązki Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego oraz pozostałych urzędów górniczych, związane nadzorem i kontrolą, są określone w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Finansowanie realizacji tych obowiązków następuje ze środków związanych z realizacją tej ustawy określanych w ustawie budżetowej (w części dotyczącej Wyższego Urzędu Górniczego).

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy. Stosowanie przepisów Prawa geologicznego i górniczego spowoduje jednak konieczność zatrudnienia osób o kwalifikacjach w zakresie górnictwa w zakresie adekwatnym do zamierzeń określonych w planie ruchu, sporządzanym na podstawie art. 108 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Realizacja przepisów projektowanego rozporządzenia nie zwiększy kosztów działalności ze strony podmiotów zarządzających przestrzeniami, w której funkcjonują określone w projekcie rozporządzenia zlikwidowane podziemne zakłady górnicze: (1) kopalnia „Guido” w Zabrze, (2) kopalnia soli „Bochnia” w Bochni, (3) kopalnia soli „Wieliczka” w Wieliczce, gdyż obecnie, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie objęcia przepisami Prawa geologicznego i górniczego prowadzenia określonych robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej, były one objęte przepisami Prawa geologicznego i górniczego. Natomiast obniżone zostaną koszty prowadzenia działalności przez podmioty zarządzające obiektami, w których obecnie stosuje się przepisy Prawa geologicznego i górniczego, ale które zostały pominięte w projekcie (np. niektóre obiekty w Tarnowskich Górach oraz Zabrze).

6. Wpływ regulacji na bezpieczeństwo powszechne

Objęcie przepisami Prawa geologicznego i górniczego przestrzeni, w której funkcjonują określone w projekcie rozporządzenia zlikwidowane podziemne zakłady górnicze, zapewni odpowiedni poziom bezpieczeństwa, w szczególności dla ruchu turystycznego oraz działalności uzdrowiskowej i rekreacyjnej.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Objęcie przepisami Prawa geologicznego i górniczego przestrzeni, w której funkcjonują określone w projekcie rozporządzenia zlikwidowane podziemne zakłady górnicze, zapewni bezpieczny rozwój masowego ruchu turystycznego oraz rekreacji, a tym samym będzie czynnikiem stymulującym promocję poszczególnych regionów.

8. Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanego aktu

Projektowana regulacja nie wymaga pozyskiwania dodatkowych źródeł finansowania na rzecz organów nadzoru górniczego. Skutki finansowe dotyczące podmiotów zarządzających przestrzeniami, w których zlikwidowane podziemne zakłady górnicze wymienione w projekcie, zostały przedstawione w pkt 5.

WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) przedstawia się następującą opinię:

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie określenia zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, w wyrobiskach których do prowadzenia w nich robót stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Prawo geologiczne i górnicze, nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.